

De partijdemocratie staat bij mij in
hoog in het vaandel, **mits de
vergaderingen onder grote
eiken plaatsvinden**

Ik ben boos. Ik wilde de Partij voor Bomen (PvB) oprichten, maar had geen € 12.000, kon niet in ieder kiesdistrict genoeg mensen vinden die wilden tekenen en was te laat voor de aanmelding.

Het partijprogramma en de statuten waren al maanden gereed. Niet dat dit veel voorstelde. Het was niet meer dan wat er op een A4'tje past. Een tipje van de sluiiter: iedereen mag voor niets lid worden, op voorwaarde dat hij of zij een boom plant. De partijdemocratie staat bij mij in hoog in het vaandel, mits de vergaderingen onder grote eiken plaatsvinden. Bij de geboorte of naturalisatie van een nieuwe Nederlander planten wij natuurlijk een nieuwe boom. Rijbewijs? Eerst een boom planten. Medewerkers in het groen? Twee schalen erbij. Dienstplicht? Een halfjaar in het groen werken. Alles conform de grondwet.

Bij de aanmelding aan het loket werd me gevraagd of ik wel goed snik was

Bij de aanmelding aan het loket werd me gevraagd of ik wel goed snik was. 'Er is toch nooit genoeg grond om al die bomen te planten?' Daar hadden ze wel een goed punt. Achter mij stond een aantal partijbonzen die hun kieslijsten inleverden. Ik vroeg hoe zij dat nou flikten. Een grijnzende *middle-ager* in grijs kostuum zei: 'Wie zegt dat je bomen in de grond moet planten? Je kunt ze toch ook op het dak zetten?' Natuurlijk, dat is het, dacht ik, zo simpel! Na het

vragen van zijn handtekening bedankte ik de man voor zijn tip en wilde ik me weer wenden tot de medewerker achter het loket. De licht getinte man had het loket net gesloten en toen was het te laat. Ik was kwaad, zeg.

Daarna heb ik mij beklaagd bij een blonde schoonmaker met een op Russisch gelijkend accent die toevallig voorbijkwam. De man brabbelde wat terug in slecht te verstaan Nederlands: 'Misschien *jetzt* te laat, maar zeker op tijd voor over vier *Jahre*.' Deze Cruyffiaanse spreuk stelde mij enigszins gerust en ik ging op mijn fiets naar huis.

Die avond keek ik naar een verkiezingsdebat op tv. Het ging er hard aan toe. Na een uur soebatten kwam de winnaar van het debat uit de bus. De lachende winnaar vertelde dat iedereen erop vooruit zou gaan als hij de verkiezingen zou winnen. 'Wat vooruit?' briepte ik naar de tv, alsof de debater mij zou kunnen verstaan. 'Wordt de lucht daar schoner van?'

En daarom ben ik boos.

Groet,
Chris Winter

Be social

Scan of ga naar:

www.Boomzorg.nl/artikel.asp?id=19-6720